

21 Oct. 1665, gedoopt in den Dm. 27 Oct., overleden te Londen 30 Oct. 1692; zoon van baron Adolph, en later majoor in het regiment van Waldeck, III, waarmede aan de meeste veldtochten onder Willem II doodelijk gewond en bezweek aan zijn wonden te Amsterdam 30 Oct. d. a. v. te Engelen, zijnde toen 26 jaar oud, en was de vader van de Oudshoorn van den 20 Mei 1786 heer van Sandenburg, die hij in 1792 aan Gijssbert overleefde. Het tweede huwelijk was kinderloos; uit het eerste sproten zeven kinderen, waarvan drie jong zijn gebleven.

Hij kwam in 1783 met zijn ouders naar Holland, werd deels luitenant onder de chevau-légers van de prins van Hessen-Darmstadt, en nam in 1785 afscheid van zijn vader en werd luitenant bij de 1ste regiment van de Oudshoorn van den 20 Mei 1786 heer van Sandenburg, die hij in 1792 aan Gijssbert overleefde. Het tweede huwelijk was kinderloos; uit het eerste sproten zeven kinderen, waarvan drie jong zijn gebleven.

Hij kwam in 1783 met zijn ouders naar Holland, werd deels luitenant onder de chevau-légers van de prins van Hessen-Darmstadt, en nam in 1785 afscheid van zijn vader en werd luitenant bij de 1ste regiment van de Oudshoorn van den 20 Mei 1786 heer van Sandenburg, die hij in 1792 aan Gijssbert overleefde. Het tweede huwelijk was kinderloos; uit het eerste sproten zeven kinderen, waarvan drie jong zijn gebleven.

Hij kwam in 1783 met zijn ouders naar Holland, werd deels luitenant onder de chevau-légers van de prins van Hessen-Darmstadt, en nam in 1785 afscheid van zijn vader en werd luitenant bij de 1ste regiment van de Oudshoorn van den 20 Mei 1786 heer van Sandenburg, die hij in 1792 aan Gijssbert overleefde. Het tweede huwelijk was kinderloos; uit het eerste sproten zeven kinderen, waarvan drie jong zijn gebleven.

Hij kwam in 1783 met zijn ouders naar Holland, werd deels luitenant onder de chevau-légers van de prins van Hessen-Darmstadt, en nam in 1785 afscheid van zijn vader en werd luitenant bij de 1ste regiment van de Oudshoorn van den 20 Mei 1786 heer van Sandenburg, die hij in 1792 aan Gijssbert overleefde. Het tweede huwelijk was kinderloos; uit het eerste sproten zeven kinderen, waarvan drie jong zijn gebleven.

Hij kwam in 1783 met zijn ouders naar Holland, werd deels luitenant onder de chevau-légers van de prins van Hessen-Darmstadt, en nam in 1785 afscheid van zijn vader en werd luitenant bij de 1ste regiment van de Oudshoorn van den 20 Mei 1786 heer van Sandenburg, die hij in 1792 aan Gijssbert overleefde. Het tweede huwelijk was kinderloos; uit het eerste sproten zeven kinderen, waarvan drie jong zijn gebleven.

Hij kwam in 1783 met zijn ouders naar Holland, werd deels luitenant onder de chevau-légers van de prins van Hessen-Darmstadt, en nam in 1785 afscheid van zijn vader en werd luitenant bij de 1ste regiment van de Oudshoorn van den 20 Mei 1786 heer van Sandenburg, die hij in 1792 aan Gijssbert overleefde. Het tweede huwelijk was kinderloos; uit het eerste sproten zeven kinderen, waarvan drie jong zijn gebleven.

Hij kwam in 1783 met zijn ouders naar Holland, werd deels luitenant onder de chevau-légers van de prins van Hessen-Darmstadt, en nam in 1785 afscheid van zijn vader en werd luitenant bij de 1ste regiment van de Oudshoorn van den 20 Mei 1786 heer van Sandenburg, die hij in 1792 aan Gijssbert overleefde. Het tweede huwelijk was kinderloos; uit het eerste sproten zeven kinderen, waarvan drie jong zijn gebleven.

de edelen in het eerste lid van staat, der Prov. Utrecht 14 Nov. 1787, ordinaris gedeputeerde, in 1787 gecommiteerde ter financie van de Staten van Utrecht en in 1789 raad in het Adellijk Gerecht.

Hij was 4 Maart 1770 aan de Kaap geluwd met Wilhelmina Elisabeth Brouwer, dochter van de Kaap 28 Mei 1747, overleden te 's Gravenhage 13 Oct. 1827, wedder van Nicolaas van Saffraan, overleden te 's Gravenhage 14 Nov. 1794, van hun nakomelingen, die hij te lande bevestigd stond als de 'oudste tak' is blians nog slechts één vrouwelijke afstammeling in leven.

Van hun zeven kinderen zijn er vier jong overleden. De oudste zoon was Pieter (2) (kol. 1030); de tweede, Barthelemy, overleden, overgave zijn oud-inkomen der cavalerie; de derde zoon, Wilhelmina Elisabeth, huwde met J. H. van der Vliet, overleden te 's Gravenhage 14 Nov. 1794, van hun nakomelingen, die hij te lande bevestigd stond als de 'oudste tak' is blians nog slechts één vrouwelijke afstammeling in leven.

Hij kwam in 1783 met zijn ouders naar Holland, werd deels luitenant onder de chevau-légers van de prins van Hessen-Darmstadt, en nam in 1785 afscheid van zijn vader en werd luitenant bij de 1ste regiment van de Oudshoorn van den 20 Mei 1786 heer van Sandenburg, die hij in 1792 aan Gijssbert overleefde. Het tweede huwelijk was kinderloos; uit het eerste sproten zeven kinderen, waarvan drie jong zijn gebleven.

Hij kwam in 1783 met zijn ouders naar Holland, werd deels luitenant onder de chevau-légers van de prins van Hessen-Darmstadt, en nam in 1785 afscheid van zijn vader en werd luitenant bij de 1ste regiment van de Oudshoorn van den 20 Mei 1786 heer van Sandenburg, die hij in 1792 aan Gijssbert overleefde. Het tweede huwelijk was kinderloos; uit het eerste sproten zeven kinderen, waarvan drie jong zijn gebleven.

Hij kwam in 1783 met zijn ouders naar Holland, werd deels luitenant onder de chevau-légers van de prins van Hessen-Darmstadt, en nam in 1785 afscheid van zijn vader en werd luitenant bij de 1ste regiment van de Oudshoorn van den 20 Mei 1786 heer van Sandenburg, die hij in 1792 aan Gijssbert overleefde. Het tweede huwelijk was kinderloos; uit het eerste sproten zeven kinderen, waarvan drie jong zijn gebleven.

Hij kwam in 1783 met zijn ouders naar Holland, werd deels luitenant onder de chevau-légers van de prins van Hessen-Darmstadt, en nam in 1785 afscheid van zijn vader en werd luitenant bij de 1ste regiment van de Oudshoorn van den 20 Mei 1786 heer van Sandenburg, die hij in 1792 aan Gijssbert overleefde. Het tweede huwelijk was kinderloos; uit het eerste sproten zeven kinderen, waarvan drie jong zijn gebleven.

Hij kwam in 1783 met zijn ouders naar Holland, werd deels luitenant onder de chevau-légers van de prins van Hessen-Darmstadt, en nam in 1785 afscheid van zijn vader en werd luitenant bij de 1ste regiment van de Oudshoorn van den 20 Mei 1786 heer van Sandenburg, die hij in 1792 aan Gijssbert overleefde. Het tweede huwelijk was kinderloos; uit het eerste sproten zeven kinderen, waarvan drie jong zijn gebleven.

1787 gecommiteerde ter financie van de Staten van Utrecht en in 1789 raad in het Adellijk Gerecht.

Hij was 4 Maart 1770 aan de Kaap geluwd met Wilhelmina Elisabeth Brouwer, dochter van de Kaap 28 Mei 1747, overleden te 's Gravenhage 13 Oct. 1827, wedder van Nicolaas van Saffraan, overleden te 's Gravenhage 14 Nov. 1794, van hun nakomelingen, die hij te lande bevestigd stond als de 'oudste tak' is blians nog slechts één vrouwelijke afstammeling in leven.

Hij kwam in 1783 met zijn ouders naar Holland, werd deels luitenant onder de chevau-légers van de prins van Hessen-Darmstadt, en nam in 1785 afscheid van zijn vader en werd luitenant bij de 1ste regiment van de Oudshoorn van den 20 Mei 1786 heer van Sandenburg, die hij in 1792 aan Gijssbert overleefde. Het tweede huwelijk was kinderloos; uit het eerste sproten zeven kinderen, waarvan drie jong zijn gebleven.

Hij kwam in 1783 met zijn ouders naar Holland, werd deels luitenant onder de chevau-légers van de prins van Hessen-Darmstadt, en nam in 1785 afscheid van zijn vader en werd luitenant bij de 1ste regiment van de Oudshoorn van den 20 Mei 1786 heer van Sandenburg, die hij in 1792 aan Gijssbert overleefde. Het tweede huwelijk was kinderloos; uit het eerste sproten zeven kinderen, waarvan drie jong zijn gebleven.

Hij kwam in 1783 met zijn ouders naar Holland, werd deels luitenant onder de chevau-légers van de prins van Hessen-Darmstadt, en nam in 1785 afscheid van zijn vader en werd luitenant bij de 1ste regiment van de Oudshoorn van den 20 Mei 1786 heer van Sandenburg, die hij in 1792 aan Gijssbert overleefde. Het tweede huwelijk was kinderloos; uit het eerste sproten zeven kinderen, waarvan drie jong zijn gebleven.

Hij kwam in 1783 met zijn ouders naar Holland, werd deels luitenant onder de chevau-légers van de prins van Hessen-Darmstadt, en nam in 1785 afscheid van zijn vader en werd luitenant bij de 1ste regiment van de Oudshoorn van den 20 Mei 1786 heer van Sandenburg, die hij in 1792 aan Gijssbert overleefde. Het tweede huwelijk was kinderloos; uit het eerste sproten zeven kinderen, waarvan drie jong zijn gebleven.

Hij kwam in 1783 met zijn ouders naar Holland, werd deels luitenant onder de chevau-légers van de prins van Hessen-Darmstadt, en nam in 1785 afscheid van zijn vader en werd luitenant bij de 1ste regiment van de Oudshoorn van den 20 Mei 1786 heer van Sandenburg, die hij in 1792 aan Gijssbert overleefde. Het tweede huwelijk was kinderloos; uit het eerste sproten zeven kinderen, waarvan drie jong zijn gebleven.

Hij kwam in 1783 met zijn ouders naar Holland, werd deels luitenant onder de chevau-légers van de prins van Hessen-Darmstadt, en nam in 1785 afscheid van zijn vader en werd luitenant bij de 1ste regiment van de Oudshoorn van den 20 Mei 1786 heer van Sandenburg, die hij in 1792 aan Gijssbert overleefde. Het tweede huwelijk was kinderloos; uit het eerste sproten zeven kinderen, waarvan drie jong zijn gebleven.

RECHTEREN (Vincent Willem van), zoon van Reinhard Burkhard Rutgers, heer van Gramsbergen en Collendoorn en van Maria Louisa baronesse van Boetselaer. Hij werd geb. 11 Dec. 1739 trad in zeedienst en stierf als kapitein ter zee in 1762 ongehuwd.

Uit *familie-opgaven*.

Mulert.

RECHTEREN (Zeyger van), onwettige spruit van het adellijk geslacht van dien naam, geb. in 1600, werd in 1628 als krankbezoeker door bewindhebbers der O. I. G. te Amsterdam naar O. I. gezonden, vertrok 8 Dec. van dat jaar derwaarts en kwam 23 Sept. 1629 te Batavia aan — tijdens het tweede beleg — met het jacht Wessanen van de vloot van J. Speex. In Dec. d. a. v. naar Banda gezonden, vestigde hij zich te Salamma op Lontor, waar hij een notenperk hield. Hij deed zijn dienst in het Ned. en het Mal., vertrok 5 Mei 1631 naar Batavia, deed dienst op het ziekenschip, ging 20 Mei 1632 naar Makassar, kwam terug te Batavia en vertrok 4 Dec. d. a. v. van daar naar patria met het schip „Nieuw-Hoorn.” Later werd hij: „geweldige generaal van de landen van Overijssel” (met stokmeester en stokknecht, militaire, doch geen halszaken) bij resolutie van den Raad van State van 10 Oct. 1636 i. pl. v. Aernt Reyners, op verzoek van den Raad van Zwolle d. d. 28 Sept., waarin de magistraat vermeldde dat v. R. „blootverwant (was) van eenige heurder raetsverwanten.” Hij gaf in het licht: *Journal, gehouden door Z. v. R. op zijne gedane voyage naer O. I.* (met portret) (Zwolle 1635 en 1639). De derde uitgave, in *Begijn ende Voortgangh*, bevat aantekeningen betreffende de reis van Cornelis Reyersz. naar China (1622—24), aangaande de Formosa van Ds. G. Candidius en omtrent Macao van Marcus d'Avalo.

In het trouwboek te Zwolle staat nog: „1641 Sept. Seyger v. R. prov. geweldige van Overijssel en Anna Modra, joncker Willem van Rossum's (agelaten) w(eduwe), wonende te Meppel. Met attestatie op Meppel getrouwd”; deze was zijn tweede echtgenoot. Hij overleed in 1645.

Zie: Tiele, *Memoire etc. en de z., Bibliogr. v. L. en Vk. i. v. en van Troostenburg de Bruyn, O. I. krankbezoekers.* Mulert.

REDE VAN SAESVELT (Adriana Albertina van), abdis van het Munster te Roermond. Zij was de dochter van Adriaan Reyner baron van Reede van Saesvelt, die 8 Jan. 1673 stierf, en van Anna de Lynden d'Aspremont, die 18 Oct. 1678 stierf.

De abdis overleed 20 Febr. 1728. In het Munster te Roermond bevindt zich haar grafzerk. Haar portret is op de pastorie te Venraai.

Een zuster van haar was Cornelia Joana, kanonikes te Bilsen, overleden 7 April 1708.

Zie: A. J. Flament in *Venloosch Weekblad* van 13 Februari 1892. Knippenberg.

REES (Elbertus van), abt der Cisterciënser-abdij St. Bernard te Aduard 8 Nov. 1506—22, overleed aldaar 1 Dec. 1522. Hij kwam aan het bestuur in zeer benarde tijden, gedurende de oorlogen met de Saksers en de belegeringen van Groningen, waardoor de abdij steeds bezet was met krijgsvolk en als vesting werd ingericht, belegerd en verdedigd. Dit alles werkte verlamdend op het geregeld leven in het klooster, zoodat men behoefte had aan een abt, die door eigen voorbeeld de tucht kon bewaren en met een helder doorzicht de tijdelijke belangen kon behartigen. De gekozen abt Elbertus beantwoordde aan deze eischen; hij was bemind door zijne eenvoudige gulheid bij vorsten en veldoversten, door zijne vaderlijke terechtwijzingen gezien bij zijne onderhoorigen en de steun

der armen door zijne verlostingen en milddadigheid. Toen hertog George van Saksen en de hertogen van Brunswijk tijdens de belegering van Groningen in de abdij verbleven, gingen zij gemeenzaam om met den abt, die hun dikwijls van dienst was als tusschenpersoon in de onderhandelingen met Groningen of met de hoofden van Friesland. Mei 1514 werd de abdij, waarin 2000 Saksers lagen, belegerd door graaf Edzard, erkend als heer door Groningen. Onder de bezetting in de abdij brak de pest uit, waaraan 600 soldaten, de prior en 18 monniken stierven. Toen de Saksers Nov. 1514 de abdij hadden verlaten, bezette de grietman van Langewold met eenigen zijner onderdanen het klooster. Reeds den volgenden dag trokken de Groningers op om de abdij op te eischen. De grietman weigerde en begon met het achtergelaten geslacht te vuren. De kloosterlingen echter hakten de poorten open en lieten de Groningers binnen. Dezen evenwel plunderden veel in de abdij en lieten de versterkingen, de torens en muren aan de oostzijde omverwerpen, om haar als vesting onschadelijk te maken.

De abt was om zijn ijver voor de kloostertucht bekend in heel de Orde. Op het generaal-kapittel te Citeaux 1510 werd hij zeer geprezen, omdat hij zijn bursarius (schatbewaarder), die bij zijn dood schuldig bevonden was aan diefstal, buiten den gewijden grond had begraven, zooals de statuten der orde voorschreven. Door den abt van Citeaux werd hij aangesteld als zijn commissaris, belast met de visitatie der kloosters in Friesland, een taak, waarvan hij zich gedurende vele jaren met nauwgezetheid en tot welzijn der orde kweet. Niettegenstaande de zware schade door de oorlogen aan de abdij toegebracht, wist hij toch nog middelen te vinden om de abdij-gebouwen te herstellen en te verfraaien. Als vurig dienaar en vereerder der H. Maagd deed hij haar altaar vernieuwen en plaatsen in hare kapel aan de noorderdeur der kerk. Ondanks den ijver van den abt had toch de voortdurende aanwezigheid, bijna onafgebroken sedert 20 jaar, van ruwe en woeste soldaten, sporen in de abdij achtergelaten. 20 Aug. 1520 werd door de knechten en conversen der abdij, opgehitst door hunne meesters, de kelners der abdij, de twee gebroeders der familie Gayckinga, in een vechtpartij doodgeslagen op het voorplein der abdij. Zwaar was deze slag voor den ouden abt, die de laatste jaren blind geworden was. De bekende Willem Frederiks, persona van St. Maarten, vriend van abt Elbertus, bewerkte door zijn invloed, dat een scheidsgericht tot stand kwam. Zitting in dit scheidsgericht had ook Evert Jarges, pastoor van St. Maarten, doctor in de rechten en eveneens zeer bevriend met de abdij. De schulden werden uit het land verbannen en aan de abdij werd een zware boete opgelegd. Na ernstig beraad legde abt Elbertus, blind sinds 4 jaren, zijn ambt neder, overleed spoedig daarna en werd in de kapittelzaal, de begraafplaats der abten, bijgezet.

Zie: Brugmans, *De Kroniek van het Klooster Aduard*, 77—82, 126—137; Nannin-ga Uitterdijk, *Gesch. der voorn. Abdij te Aduard*, 82—94; Benninghe, *Kroniek in Brouerius, Analecta* 213 en vv. Fruytier.

REES (Henricus van), abt der Cisterciënser-abdij St. Bernard in Aduard 1449—1485, bracht zijn klooster, dank vooral ook aan de gunstige tijdsomstandigheden, tot grooten bloei. Hij behartigde de inwendige, zoowel als de uitwendige belangen van zijn klooster op uitnemende wijze. Door mildheid en matigheid uitmuntend, goed redenaar en uitstekend zanger, droeg de „nimmer

voltre-
zielenh-
te ver-
werken
klooste-
te (an-
gelijk,
tenis,
geboek
A. n.
over
eene
Wel d
verme
schaps
onder
De tal
waarin
nog v
slisten
onderh
belang
zwijger
onder
langste
reikte.
monnik
muren
landsch
vraagst
verdiep
theken
Agricol
pastoor
hard
vriend
Wessel
Aduard
oefende
om de
Onder
dit pla
verhou
nader
epistola
A. n. t.
G. o. s.
in Ad
gedruk
Abt
abt van
schapp
klooste
Aan h
door c
Henric
hoofd
abdij.
vereen
te Adu
op de
die hij
Toen
den, de
abt van
zijne v
bij het
kunnen
leed hi
gawone
Zie:
der B
57—65
ard 66
Dick